

РЕШЕНИЕ

№ 2018

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13720** по описа за **2019** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, чрез пълномощник адв. А., против решение от 22.10.2019г., постановено по н.а.х.д. № 20825/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-11780/07.09.2018г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лв. за извършено нарушение на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК.

С доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно касаторът претендира неговата отмяна и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], чрез пълномощник адв. Х., представя писмен отговор на касационната жалба, с който взема становище за нейната неоснователност.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд, въз основа на приобщения по делото доказателствен материал, е установена следната фактическа обстановка:

В КЗП е постъпила жалба от потребителя Л. Ц. срещу [фирма]. Извършена е проверка, при която е установено, че между [фирма] и Л. Ц. е сключен договор за паричен заем № 5394897 от 08.11.2017г., като заемната сума е в размер на 1200 лв. Потребителят дължи и такса за експресно разглеждане на документи за отпускане на кредит в размер на 491,76 лв. и в случай на неизпълнение на задължението за представяне на обезпечения на задълженията - поръчител или банкова гаранция, дължи неустойка в размер на 491,76 лв. Месечната вноска по кредита възлиза на 265,99 лв., в която са включени главница, лихва неустойка за липса на обезпечение и такса за експресно разглеждане на документите за кредит. На потребителя е била представена преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр. В част III - разходи по кредита, в т. 4.б. – разходи, дължими при просрочени плащания, е записано, че съгласно тарифата на [фирма] при забава на плащането на погасителна вноска по договор за предоставяне на паричен заем, заемателят дължи на заемотателя суми, представляващи направените разходи за провеждане на телефонни разговори, изпращане на писмени покани и електронни съобщения за събирането на просрочените вземания. За договори за паричен заем със срок на погасяване на месечна вноска (30 дни) сумите са следните: на четвърти и осемнадесети ден забава от всяка погасителна вноска заемателят дължи 10 лв.; на единадесет и двадесет и пети ден забава от заемателя дължи по 15 лв.; максималният размер на всички начислени разходи не може да превишава 75 лв. за заемна сума в размер на 300 лв., 125 лв. за заемни суми в размер на 400 лв. и 175 лв. за заемни суми от 500 до 1 500 лв.; при забава с повече от 57 календарни дни за плащане, на петдесет и осмия ден забава се заплаща еднократно сума в размер на 70 лв., представляващи направени разходи за събиране на просрочените вземания, включващи ангажиране дейността на лице/служител, което осъществява и администрира дейността по събиране на вземането.

В чл. 8, ал. 1 от договора за паричен заем е записано: „В случай че Заемателят не изпълни задължението си за заплащане на дължимите погасителни вноски, заемотателят има правото да предприеме всички позволени от закона действия, за да събере своето вземане, което от своя страна може да доведе до значително повишаване на размера на дължимите суми от страна на заемателя.“

В чл. 12 от договора е записано, че заемателят заявява, че е запознат и съгласен с тарифата на [фирма], актуална към датата на сключване на настоящия договор, която се намира на видно място във всеки търговски обект от клоновата мрежа и партньорската мрежа на заемотателя.

В представената тарифа на [фирма], относима към договора за паричен заем „В. сега 14 и 30“ или „В. ПЛАН“, на първа страница са посочени сумите, които заемателят дължи на заемотателя при определени дни забава на всяка погасителна вноска.

От заемателя [фирма] са представени в КЗП справка погасителен план по договор за паричен заем на Л. Ц. с начислените разходи за събиране на вземането за периода от

13.12.2017 г. до 20.03.2018 г., общо 245,00 лв. Сумите от 10 лв., 15 лв. и 70 лв. са начислени за разходи за събиране на просрочени вземания, а сумата от 70 лв. - за разходи, свързани с ангажиране дейността на служител по осъществяване и администриране дейността по събиране на вземането.

Проверяващите са преценили, че провеждането на телефонни разговори, изпращане на писмени покани и електронни съобщения, ангажиране на дейността на лице/служител, което осъществява и администрира дейността по събиране на вземането, представляват действия по управление на кредита.

Сумите, които се събират от потребителите при забава на плащането на погасителна вноска, представляващи направените разходи за телефонни разговори, писмени покани, електронни съобщения, ангажиране дейността на служител, имат характера на такси или комисиони за действия по управление на кредита. Тези суми са незаконосъобразно начислени, тъй като съобразно чл. 10а, ал. 2 от ЗПК кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита.

За констатираното нарушение на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК е съставен АУАН № К-11780/10.05.2018г. против [фирма], въз основа на който е издадено НП № К-11780/07.09.2018г., с което на кредитора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

За да отмени обжалваното НП, въззивният съд е приел, че не е осъществен състава на твърдяното нарушение на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, тъй като начислената сума в размер на 245 лв. не е за действия, свързани с управление на кредита, а е във връзка с разходи по неизпълнение на задължения на кредитополучателя.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Посочената за нарушена норма на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК въвежда забрана за кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Като такива действия наказващият орган е възприел провеждането на телефонни разговори, изпращането на писмени покани и електронни съобщения, ангажирането на дейността на лице/служител, което осъществява и администрира дейността по събиране на вземането. В конкретния случай санкцията е наложена за начислена сума в размер на 245 лв., представляващи разходи за събиране на просрочени вземания и разходи за ангажиране дейността на служител, изрично предвидени в Тарифата на кредитора /Част III, т. 4.6 „Разходи, дължими при просрочени плащания“/ за договори за паричен заем от вида на процесния, с която тарифа потребителят е декларирал, че е запознат при подписване на договора – чл. 12 от същия договор. При тези данни правилно и обосновано решаващият съд е приел, че начисляването на сума в размер на 245 лв. като разход за действия по събиране на просрочени вземания не отговаря на изискванията на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, а именно – не представлява такса за действие по управление на кредита. Касае се за неправомерно поведение на длъжника, който с подписването на договора се е съгласил, че кредиторът може да събира допълнителни такси за разходи за действията по събиране на неплатено в срок задължение.

Начисляването на суми за действия по събиране на просрочени вземания, изразяващи се в провеждането на телефонни разговори, изпращането на писмени покани и електронни съобщения, ангажирането на дейността на лице/служител, което осъществява и администрира дейността по събиране на вземането, не представляват такси и комисиони за действия, свързани с управлението на кредита, а такива във

връзка с неизпълнение на договорното задължение на потребителя. Тези разходи не биха се начислили от кредитодателя, ако потребителят изпълнява срочно и коректно текущите си задължения. Тази клауза от договора съответства на законите разпоредби на чл. 10а, ал. 1 и 4 от ЗПК, доколкото се касае за допълнителна услуга, която не би била предоставена при законосъобразно развитие на отношенията между страните по договора от 08.11.2017 г. и която ясно и точно е определена в самия договор.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.10.2019г., постановено по н.а.х.д. № 20825/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: